

**Colegiul de Disciplină și Etică din subordinea Consiliului Superior al
Procurorilor**

**HOTĂRÂRE
nr. 3-95/2022**

mun.Chisinău

09 septembrie 2022

Colegiul de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, având în componența sa:

Președintele colegiului - Vladislav Guțan

Membrii colegiului - Victor Comerzan

Elena Cazacov

Alexandru Lozan

Pavel Turcan

Oleg Televca

Examinând în ședința publică contestația cet. XXXXXX, privind anularea Deciziei din xx.xx.2022 a Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție, XXXXXX și XXXXXX, în lipsa temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară

A CONSTATAT

La data de xx.xx.2022 a fost emisă Decizia Inspectorului din cadrul Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, Ghenadie Gurițanu și a Inspectorului-șef, Victor Ababii, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție, XXXXXX și XXXXXX, din motivul că nu au fost identificate temeiuri de tragere la răspundere disciplinară.

La data de xx.xx.2022, cet. XXXXXX a depus contestație privind anularea Deciziei din xx.xx.2022, cu atragerea la răspundere disciplinară a Procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție, XXXXXX și XXXXXX, pentru faptele ce constituie abatere disciplinară, menționate în sesizarea și contestația depuse.

În cadrul examinării contestației din xx.xx.2022, s-a stabilit că la data de xx.xx.2022 a fost emisă Decizia Inspectorului din cadrul Inspecției Procurorilor a Procuraturii Generale, Ghenadie Gurițanu, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție, XXXX și XXXXX, în lipsa temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară din următoarele motive:

La xx.xx.2022, Inspecția Procurorilor a înregistrat, conform Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare ale Inspecției procurorilor, sesizarea cet. XXXX, parvenită de la Consiliul Superior al Procurorilor, prin care solicită tragerea la răspundere disciplinară a procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție, XXXXX și XXXXX, pentru abuzurile admise la investigarea cauzei penale nr. XXXXX, pornite în privința lui.

Motivele invocate în susținerea sesizării pot fi rezumate la următoarele: „...solicită

să fie trași la răspundere persoanele implicate în fabricarea dosarului deschis pe numele său cu nr. XXXXXX în temeiul art.328 alin.(l) din CP, și anume procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție XXXXXX, pentru că din 2019, când a fost intentat dosarul penal până în prezent, nu a fost audiat, încălcându-i-se dreptul la apărare și la un proces echitabil și procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție XXXXXX, pentru neglijență, abuz și depășirea atribuțiilor de serviciu în examinarea cazului, din momentul emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuțit până la înaintarea învinuirii și anume a fost lipsit de dreptul de a da declarații și de a fi verificate, cât și probele pe care le posedă. În prezent se întreprind acțiuni de urgentare a trimiterii dosarului în instanța de judecată, fără a fi examinate declarațiile lui, cât și interogarea persoanelor menționate ...”.

Din analiza conținutului plângerii, rezultă un dezacord cu privire la modul de desfășurare a cercetărilor în cadrul cauzei penale nr. XXXXXX, în care urmărirea penală a fost pornită în baza art.328 alin.(l) din Codul penal, la moment fiind investigată de către Procuratura Anticorupție.

Astfel, se constată că urmărirea penală nr. XXXXXX a fost pornită de către procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, iar în prezent de către procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, este exercitată urmărirea penală.

Actele procesuale emise de către procuror sunt susceptibile de a fi contestate atât în ordinea art.244-247 din Codul de procedură penală, în ordine ierarhică în corespundere cu prevederile art.299¹ din Codul de procedură penală, cât și în ordinea controlului judiciar conform art.313 din Codul de procedură penală, iar XXXXXX și-a realizat drepturile sale procesuale în acest sens, depunând la xx.xx.2022 o plângere privind încetarea urmăririi penale la Procuratura Anticorupție, care prin ordonanța procurorului din cadrul Procuraturii Anticorupție, XXXXXX, din xx.xx.2022 a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

În cadrul verificării sesizării, procurorul XXXXXX a explicat că în perioada xx.xx.2019-xx.xx.2020, a avut în gestiune cauza penală nr. XXXXXX, pornită de către Procuratura Anticorupție la xx.xx.2019, în baza existenței unei bănuțeli rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(l) din Codul Penal. Prin Ordonanța procurorului ierarhic superior din xx.xx.2020, cauza penală nr. XXXXXX a fost transmisă pentru exercitarea urmăririi penale, procurorului Procuraturii Anticorupție, XXXXXX.

Aferent alegațiilor petiționarului XXXXXX, precum că nu este de acord cu ordonanța de pornire a urmăririi penale, prin care, în conformitate cu prevederile art.274 alin.(l) din Codul de procedură penală, organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art.262 și 273 dispune în termen de 30 de zile, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă cel puțin o bănuțială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informând despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv.

Astfel, în urma verificării probelor administrate, constatând existența bănuțelii rezonabile de comitere a infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(l) din Codul Penal, la xx.xx.2019 a fost emisă ordonanță de începere a urmăririi penale. Tot la xx.xx.2019, în scopul cercetării urmăririi penale în termeni rezonabili, completă, obiectivă și sub toate aspectele, pe marginea cauzei penale a fost emisă ordonanța procurorului prin care, în conformitate cu prevederile art.270 alin.(10) din Codul de procedură penală, s-a pus în sarcina ofițerului de urmărire penală efectuarea unor acțiuni procesuale, rezultatele cărora

urmând a fi verificate și apreciate de către organul de urmărire penală, în conformitate cu art.99 alin.(2) din Codul de procedură penală. Aferent aprecierii existenței bănuielii rezonabile, a menționat că potrivit art.27 alin.(1) din Codul de procedură penală, „Judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală, apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate”.

În cadrul verificării sesizării, procurorul XXXXXX a explicat că urmărirea penală în cauza nr. XXXXXX, a fost începută la xx.xx.2019 de către procurorul în Procuratura Anticorupție, XXXXXX, în temeiul bănuielii rezonabile despre săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) din Codul penal.

La xx.xx.2020, în baza ordonanței adjunctului - interimar al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, XXXXX, i-a fost dispusă conducerea în continuare a acțiunilor de urmărire penală.

Astfel, la xx.xx.2022, existând o bănuială rezonabilă de a presupune că XXXXXX a săvârșit infracțiunea nominalizată, în procesul efectuării urmăririi penale, ultimul a fost recunoscut în calitate de bănuț în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal. Tot atunci, XXXXXX, fiind audiat în calitate de bănuț, folosindu-se de drepturile procesuale a refuzat de a face declarații, pe care a menționat că le va depune ulterior. În continuare, în baza probelor acumulate pe caz, la xx.xx.2022, bănuțului XXXXXX i-a fost înaintată învinuirea și, fiind audiat, la fel a refuzat să facă declarații, menționând că le va depune ulterior.

În continuare, la xx.xx.2022, în calitate de învinuit XXXXXX a declarat că vina în comiterea infracțiunii incriminate nu o recunoaște, făcând declarații în apărarea poziției sale.

Prin urmare, luând cunoștință cu argumentele invocate în plângere, învinuitul XXXXXX, Colegiul de disciplină și etică le consideră neîntemeiate, deoarece, potrivit materialelor cauzei prin raportare la circumstanțele *de jure* și *de facto* ale cazului, se confirmă că punerea sub învinuire a lui XXXXXX s-a făcut în temeiul existenței unor probe concludente și suficiente, cu privire la comiterea de către acesta a faptei infracționale incriminate, condiții prevăzute de art.65 din Codul de procedură penală, în acest sens nefiind admise careva încălcări ale legislației procesual-penale. La fel, în aceeași ordine de idei, i-a fost adusă la cunoștință și bănuiala lui XXXXXX.

În prezent, urmărirea penală se află în proces de desfășurare și învinuitul XXXXXX nu este lezat în exercitarea drepturilor procesuale. Toate acțiunile de urmărire penală în privința lui au fost petrecute în prezența avocatului ales.

Astfel, urmare a verificării sesizării și materialului probator nu s-a stabilit îndeplinirea necorespunzătoare de către procurorii XXXXX și XXXXXX a atribuțiilor de serviciu la investigarea cauzei penale nr. XXXXXX, deoarece toate acțiunile de urmărire penală, inclusiv și acelea la care se referă petiționarul, au fost efectuate cu respectarea normelor de procedură penală, fără a fi lezate drepturile procesuale ale petiționarului.

Conform prevederilor art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, responsabilității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele penale pe care le gestionează.

Analizând probele administrate, audiind reprezentantul Inspecției procurorilor,

Colegiul constată că în cazul examinat nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, prevăzute de art.38 lit.a), b), e) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016.

Angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Astfel, Colegiul reține că trebuie făcută distincție între încălcarea normelor de procedură, ca greșeală ce poate fi cenzurată pe calea controlului ierarhic superior și, respectiv, de către judecătorul de instrucție/instanța de judecată și pe de altă parte, nerespectarea normelor de procedură, în context disciplinar.

Analiza elementelor constitutive ale acestei abateri disciplinare nu poate fi efectuată decât prin raportare la principiul independenței procurorilor la pronunțarea hotărârilor și adoptarea soluțiilor. Or, art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016 prevede expres că procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Mai mult ca atât, în raport cu particularitățile concrete ale cazului, Colegiul reține că Inspekția procurorilor, ca titular al acțiunii disciplinare, pune în discuție modul de interpretare a unei norme de drept, în speță a art.281 din Codul de procedură penală, de către procurorul de caz și raționamentul logico-juridic al acestuia, aspecte care, însă, nu pot forma obiectul unei verificări disciplinare, acestea putând fi cenzurate doar în cadrul controlului ierarhic și în căile de atac.

În această ordine de idei, Colegiul constată că abordarea Inspekției procurorilor vis-a-vis de modul de întocmire de către procuror a actului de acuzare și de plenitudinea urmăririi penale într-o speță concretă (caracterul superficial al urmăririi penale, insuficiența probelor pentru incriminarea comiterii infracțiunii...etc), deci de analiză a legalității unei ordonanțe emise de procuror se prezintă a fi contrară atribuțiilor funcționale ale Inspekției și substituie împuternicirile unei instanțe de control judiciar.

Răspunderea individuală pentru exercitarea funcțiilor judiciare nu trebuie să depindă doar de soluția pronunțată pe o cauză instrumentată în instanța de judecată. Răspunderea trebuie să fie legată, mai cu seamă, doar de respectarea de către procuror a standardelor de conduită profesională, etică și respectarea procedurilor legale. Faptul că o hotărâre a procurorului, adoptată în cursul procesului penal, este supusă criticii în instanța de judecată, nu înseamnă că acesta a încălcat standardele profesionale sau a încălcat legea.

Exercitarea unui control asupra legalității sau a temeiniciei modului de soluționare a cauzei penale respective de către procurori nu este posibilă în cadrul procedurii reglementate de dispozițiile Legii nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, respectarea principiului independenței decizionale a procurorului (art.37 lit.a) din Legea cu privire la Procuratură), excluzând această analiză în cadrul procedurii disciplinare, o asemenea verificare constituind prerogativa exclusivă a autorităților ierarhic superioare, și după caz, a controlului judiciar exercitat de instanța de judecată.

În această ordine de idei, Colegiul constată că materialele procedurii disciplinare nu relevă motivele pentru care Inspekția procurorilor și-a însușit în totalitate opinia unei

instanțe judecătorești vis-a-vis de soluția dispusă pe caz.

Colegiul consideră că procurorii, de rând cu judecătorii, trebuie să aibă libertate neîngrădită pentru a instrumenta/soluționa cauzele imparțial, potrivit propriei lor convingeri și interpretări a faptelor, precum și în conformitate cu legea aplicabilă. Or, conform art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură - procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Procurorul, în conformitate cu prevederile art.49 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Procuratură, poate fi tras la răspundere disciplinară dacă în urma verificării argumentelor sesizării, Inspekția procurorilor va constata temeuri rezonabile privind comiterea unei abateri disciplinare de către procuror.

Dezacordul cu rezultatele examinării plângerilor de către procuror, nu poate servi temei pentru tragere la răspundere disciplinară, cu atât mai mult, că în condițiile prevederilor art.13 din prezenta lege și ale Codului de procedură penală, activitatea procurorului poate fi supusă controlului din partea procurorului ierarhic superior și a instanței judecătorești (art.299¹ și art.313 Cod de procedură penală).

Urmare verificării sesizării și contestației și materialului probator, Colegiul de Disciplină și Etică stabilește că alegațiile cet. XXXXXX, nu s-au confirmat, iar acțiunile procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție, XXXXXX și XXXXXX, nu constituie abatere disciplinară.

Procurorii au acționat conform atribuțiilor funcționale și legii cu privire la Procuratură, care prevăd că procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

Reieșind din materialele administrate și explicațiile prezentate, necesită a fi subliniat faptul că Colegiul de Disciplină și Etică nu examinează legalitatea însăși a actelor dispuse în cadrul examinării urmăririi penale, reprezentării acuzării în instanță, dar verifică și se expune asupra modului în care decide un procuror să acționeze într-o speță concretă și corespunderea acestui mod legilor și actelor normative în vigoare ce reglementează conduita profesională a procurorului.

Legislația muncii, practica și doctrina în materia răspunderii disciplinare, au stabilit unanim că abaterea disciplinară reprezintă acea încălcare cu vinovăție, a obligațiilor de serviciu sau a normelor de comportare la serviciu, constând într-o acțiune sau omisiune, săvârșită de către o persoană, subiect al raporturilor de muncă. în ceea ce privește răspunderea disciplinară a procurorilor, aceasta este una specifică și derivă din statutul profesional distinct al acestora, ce prezintă anumite particularități specifice.

Angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative obligatorii a condițiilor generale - faptă, vinovăție, legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Colegiul constată că în cazul prezentat, materialul probator administrat atât în faza controlului de către Inspekția Procurorilor, cât și în procesul examinării nemijlocite de către Colegiu, denotă cu certitudine că elementele abaterii disciplinare menționate, nu sunt întrunite.

Luând în considerație că în cadrul controlului nu s-a stabilit încălcarea cu vinovăție de către procurorii din cadrul Procuraturii Anticorupție, XXXX și XXXXX, a obligațiilor corespunzătoare funcției pe care o dețin, iar condițiile pentru atragere la răspundere disciplinară nu sunt îndeplinite cumulativ, nu au fost identificate temeuri de atragere la răspundere disciplinară conform art.38 din Legea cu privire la Procuratură.

Astfel, în rezultatul examinării contestației asupra Deciziei de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție, XXXXXX și XXXXXX, a materialelor prezentate, se constată că informațiile cauzei disciplinare acumulate de către Inspekția Procurorilor sunt complete și suficiente, iar soluția adoptată este obiectivă și întemeiată.

În contextul celor expuse, în rezultatul examinării contestației, Colegiul de Disciplină și Etică ajunge la concluzia că în faptele descrise în privința procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție, XXXXXX și XXXXXX, nu sunt confirmate acțiuni ce ar constitui abateri disciplinare, iar Decizia Inspekției Procurorilor a Procuraturii Generale din xx.xx.2022 este întemeiată și legală.

În temeiul pct.77⁵, 77⁶ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de Disciplină și Etică, examinând contestația asupra Deciziei de încetare a procedurii disciplinare emise în privința procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție, XXXXXX și XXXXXX, din xx.xx.2022, emisă de Inspekția Procurorilor a Procuraturii Generale, Colegiul de Disciplină și Etică

HOTĂRĂȘTE

1. A respinge contestația din xx.xx.2022 și a menține Decizia din xx.xx.2022, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorilor din cadrul Procuraturii Anticorupție, XXXXXX și XXXXXX;

2. Hotărârea este cu drept de contestare la Consiliul Superior al Procurorilor în termen de 5 zile de la data pronunțării.

Președintele colegiului:

Vladislav Guțan _____ semnat _____

Membrii Colegiului:

Victor Comerzan _____ semnat _____

Elena Cazacov _____ semnat _____

Alexandru Lozan _____ semnat _____

Oleg Televca _____ semnat _____

Pavel Țurcan _____ semnat _____